

jehož se dopustil tím, že dle činopisu z 2. srpna 1923 a dle svědeckých výpovědí po delší dobu provozoval neoprávněně prodej lihových nápojů, a odsouzen dle §§ 31 a 35 citovaného zákona k pokutě 200 Kč. Odvolání z toho podané bylo nař. rozhodnutím zamítnuto z důvodů obsažených v trestním nálezu první stolice.

O stížnosti uvážil nss toto:

St-I byl uznán vinným přestupkem zák. čl. XXV:1899. Dle ustanovení posledního odstavce § 253 živn. zák. z 10. října 1924 č. 259 Sb. zůstal cit. zák. čl. XXV:1899 po dni, kdy nabyl účinnosti živn. zákon, t. j. po 1. červnu 1925 v platnosti jen, pokud jde o licence již udělené a o licence, jichž udělení bylo v tento den projednáno. Z toho dlužno usuzovati, že také trestní ustanovení zák. čl. XXV:1899 zůstala v platnosti jen potud, pokud jde o přestupky důchodkové ve smyslu tohoto zákona, jež byly spáchány při provozování licencí již dne 1. června 1925 udělených neb takových licencí, jichž udělení se v ten den projednávalo. Trestní ustanovení § 30 č. 1., dle něhož výčep a drobný prodej lihových nápojů neb prodej pálených lihových nápojů ve velkém, dál-li se bez povolení, zakládal přestupek důchodkový, v platnosti zachováno nebylo, neboť nový živn. zákon prohlásil neoprávněně provozování všech živností, tedy také neoprávněného výčepu a prodeje lihových nápojů, za přestupek živn. zákona. K provádění trestního řízení pro tyto přestupky jsou povolány úřady živnostenské (§§ 238 a násl.).

V daném případě bylo st-li za vinu kladeno, že v roce 1923 neoprávněně provozoval prodej lihových nápojů; trestní nález však byl vydán teprve dne 18. listopadu 1925, tedy již za účinnosti živn. zák. č. 259/1924. Pak ovšem dle toho, co bylo řečeno, nebyly k vydání trestního nálezu pro tento přestupek kompetentní fin. úřady, neboť jejich příslušnost k trestání přestupku § 30, č. 1. zák. čl. XXV:1899 dnem 1. června 1925 pominula.

Zal. úřad jako úřad fin. ředitelství nadřízený byl povinen, když k němu odvolání z trest. nálezu fin. ředitelství došlo, buď trestní nález pro nekompetenci fin. ředitelství jako zmatečný zrušiti, anebo postoupiti odvolání úřadu, který byl dle § 35 zák. čl. XXV:1899 kompetentní o odvoláních z trest. nálezů první stolice pro důchodkové přestupky tohoto zákona rozhodovati, totiž min. fin. Když toho neučinil, nýbrž ve věci meritorně rozhodl, porušil zákon. Nss přihlédl k této nezákonnosti z povinnosti úřední.

Č. 6714.

Pozemková reforma. — Administrativní řízení:
* Jest nezákonné, předepíše-li stpů straně úhradu nákladů spojených s odhadem, provedeným za účelem zjištění hodnoty nemovitosti při vyměřování poplatku dle § 61 před. zák.

(Nález ze dne 10. září 1927 č. 18.603).

Věc: Hermína P. ve V. proti státnímu pozemkovému úřadu stran výloh odhadu vodního práva.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Na základě nář. Boh. 5537/26 adm. prohlásil stpů nař. výměrem, že nutno při vyměření poplatku podle § 61 příř. zák. odpočísti od tržové ceny mlýna cenu vodního práva, již nutno stanoviti znaleckým odhadem, ježto nebyla v tržové ceně zvlášť určena, a za účelem provedení znalec. odhadu vybídl úřad st-lku, aby mu zaslala zálohu 3000 Kč na výlohy s odhadem spojené, jež dodatečně budou jí vyúčtovány.

Proti tomuto vyzvání podala st-lka stížnost, o níž nss uvážil takto:

Stížnost vytýká, že není vůbec právního podkladu pro nějakou povinnost st-lky k zaslání zálohy na výlohy spojené s odhadem vodního práva za účelem vyměření poplatku dle § 61 příř. zák. Nss shledal námitku tuto důvodnou.

Dle § 61 příř. zák. vyměřuje a vybírá stpů při udělování souhlasu ke zcizení zabrané půdy desetiprocentní poplatek z hodnoty nemovitosti ze záboru propuštěné, při čemž hodnota nemovitosti má býti určena dohodou mezi stpů-em a žadatelem. Pro případ, že k dohodě nedojde, nemá zákon sice žádného výslovného ustanovení o tom, jakým způsobem pak hodnota nemovitosti má býti určena, poněvadž však i v takovém případě je strana povinna poplatek zaplatiti, nutno míti za to, že v tom případě hodnotu určí sám úřad v řízení, provedeném za účasti strany. Otázka jest, zda strana jest povinna nésti náklady tohoto řízení. V tom směru uvážil nss, že není normy, která by úhradu uvedených výloh ukládala straně. Sám § 61 příř. zák. neobsahuje žádného takového ustanovení a rovněž na základě ostatních předpisů zákonů o poz. reformě nelze povinnost tu straně uložit. Také ze všeobecných zásad řízení správní ovládajících nelze dospěti k uložení uvedené povinnosti st-lce, neboť při vyměření poplatku nejde více o to, zda má býti vyhověno žádosti st-lky za souhlas ke zcizení půdy zabrané, nýbrž o to, jaký poplatek za udělení souhlasu má býti vyměřen pro účely zlevnění půdy a podporování kolonizace. Vyměření to neděje se k žádosti a v zájmu strany samé, nýbrž provádí se ex officio v zájmu veřejném, a nebylo by proto možno ani z toho důvodu, že jde o vlastní záležitost strany, požadovati od strany placení výloh, spojených s vyměřením poplatku, ježto, jak uvedeno, o tento zájem se nejedná.

Č. 6715.

Administrativní řízení: O předpokladech »věci rozsouzené«.

(Nález ze dne 10. září 1927 č. 18.734).

V ě c: Obec města K. (adv. Dr. Vladimír Hostaš z Klatov) proti ministerstvu školství a národní osvěty o patronát.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Na základě nář. Boh. 2317/23 adm. vyzvala osp v K. oba spolupatrony kostela a fary v P., měst. obec K. a Ferdinanda A., aby vzhledem k tomu, že na farní budově v P. jest zapotřebí nutných oprav,